

LES RUTES DE L'ANY 2002

En la tercera temporada de sortides pel terme d'Alcover i altres indrets organitzades pel Centre d'Estudis Alcoverencs, es va escollir un tema que fos comú en totes les sortides de la temporada, la presència de fonts i l'aigua.

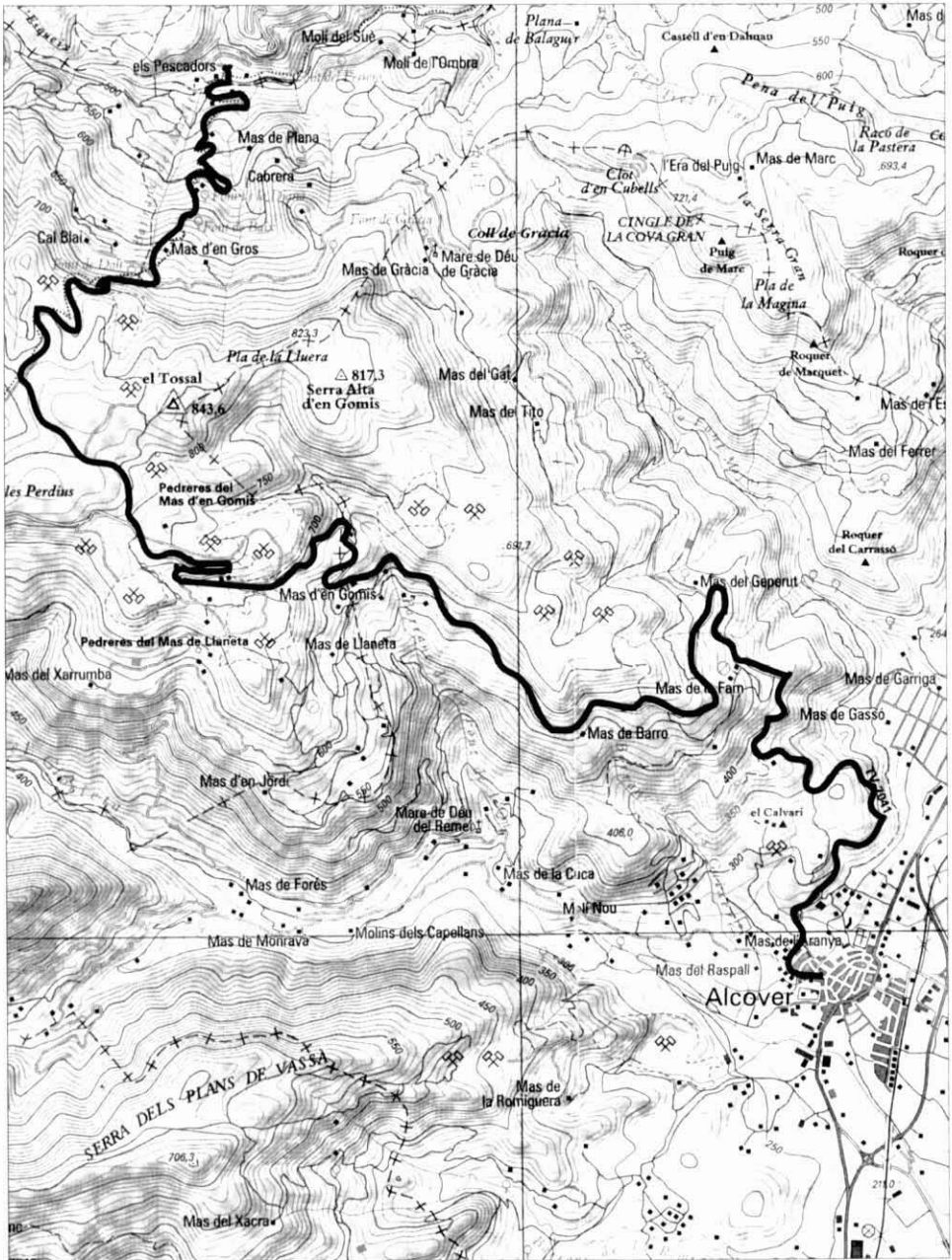
Ja que enguany el diumenge de Rams va caure al mes de març només es va plantejar de fer tres sortides: Cabrera i les seves fonts, situats a la vall del Brugent; la ruta dels molins a la vall del Glorieta i el mas de Forès, i el puig d'en Marc, amb l'espectacular font de la qual brolla aigua de sota terra.

El primer diumenge va ser el 3 de març. La sortida tenia l'objectiu de visitar diversos masos que es troben situats al terme de Mont-ral, al límit amb el terme d'Alcover i encaixats a la vall del Brugent, aquest conjunt de masos du el nom de Cabrera.

La sortida va començar amb un desplaçament amb cotxe per la carretera de Mont-ral fins al camí que es troba a mà dreta al pq 10, accessible amb qualsevol turisme. Un cop al camí el que primer s'observa és com s'extreu la pedra de lloera, anomenada pedra

d'Alcover, la manera que tenen aquestes pedreres de treballar a cel obert i, perquè no dir-ho, el fort impacte que provoquen les parts ja explotades i que es deixen sense regenerar. Continuant per la pista vam trobar una cruïlla de camins que vam deixar passar fins que vam arribar a la següent, on vam deixar els cotxes. Aquesta pista que ens talla coincideix que és a la vegada el GR-7 entre Mont-ral i la Riba i una pista forestal.

En aquest punt de quatre camins vam agafar el que es troba a la dreta. Després d'uns 200 metres vam deixar el GR-7 a mà dreta, nosaltres vam seguir per la pista fins arribar de cara a una pedrera que queda a un nivell inferior. Vam continuar pel camí tot rodejant-la, la vam deixar a mà esquerra i vam seguir fins al final de la pedrera, llavors vam arribar a un gran balcó des del qual ja vam poder observar Cabrera, a la vall del Brugent, i el nucli del Pinetell, que pertany a Montblanc, a l'altre costat de la vall. Després de tenir a vista d'ocell els diferents masos de Cabrera (cal Blai, mas de Plana...) vam continuar per la pista per un tram en què hi ha un fort descens fins

Primera ruta: Cabrera i les seves fonts.

Font de la Diana

Foto: Arxiu CEA

a tallar amb la pista que ve del mas de la Torre, el mas de Geperut o la Riba. Vam agafar el camí a mà esquerra, que és el que ens va portar en direcció a Cabrera. Just abans d'arribar-hi vam trobar la primera font anomenada font de Dalt, l'aigua de la qual encara s'aprofita per regar els horts d'alguns masos. Vam continuar el descens i després de deixar enrere els dos primers masos vam agafar un camí que s'iniciava a la nostra dreta, després de convertir-se en senderó i de transcórrer pel mig d'un atapeït bosc, ens va portar fins a la segona font, anomenada de la Diana. Si a la cruïlla anterior haguéssim continuat recte, hauríem arribat al mas de Plana, del qual vam

tenir una gran vista mentre vam reposar a la font de la Diana.

Continuant el descens altra vegada a la dreta i després de passar per davant de diferents masos, vam arribar fins a la llera del riu Brugent a l'alçada del pont que el creua. Allí baix vam aprofitar per gaudir d'uns bons rajos de sol i per comentar com devia baixar el riu per allí la nit del 10 d'octubre del 1994.

Per acabar la ruta, la tornada es va realitzar pel mateix lloc de baixada fins que vam sortir de Cabrera, llavors vam agafar el sender del GR que ens va portar fins al cotxe.

La segona sortida organitzada del CEA va tenir per objectiu visitar els

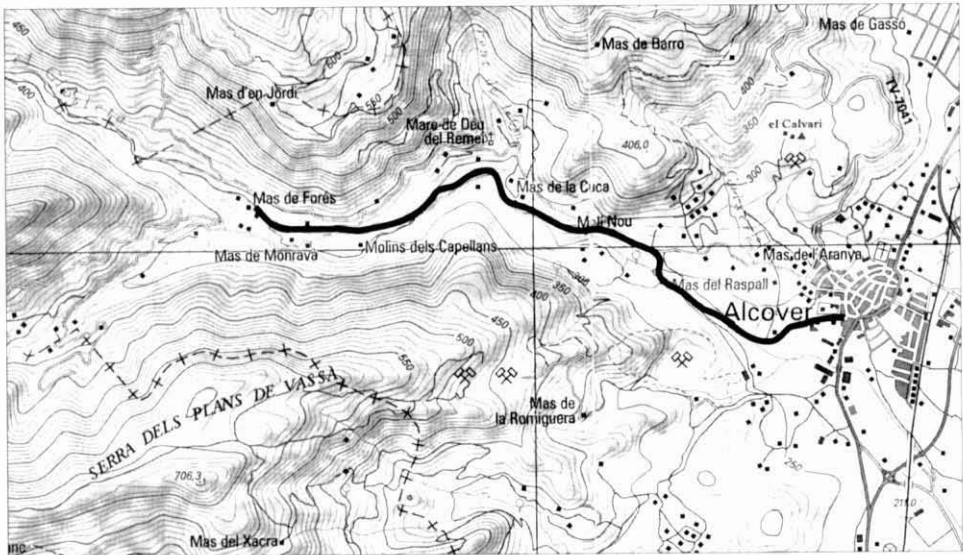
molins de la vall del Glorieta, recordar les seves funcions i la història i per acabar visitar el mas de Forès, una majestuosa finca de propietat municipal de 100 hectàrees amb un mas que té un gran potencial per definir.

Aquesta va ser una de les sortides més matineres, a les nou del matí vam sortir de la plaça Nova; el motiu de sortir aviat no era sinó el fet de poder aturar-nos en cada molí a visitar les ruïnes que queden.

Vam començar la ruta en direcció a la font Fresca i vam remuntar riu amunt per la dreta fins arribar al molí Nou. Un edifici, com diu el seu nom, dels últims que es van construir i segurament un dels més grans de la zona. Un dels elements destacables d'aquest molí és que a la part que

toca al riu s'observa el salt de l'aigua on hi havia la roda del molí. Pel que fa a resta, la construcció del molí es desmunta per moments i fins i tot ja hi falta un tros de teulada.

Vam continuar la ruta fins trobar el camí del Remei i el vam deixar per agafar el camí de l'Albiol que es troba a mà esquerra. La ruta va transcórrer per aquest camí de terra fins al punt on coincideixen el riu i el camí, on vam creuar el Glorieta per poder arribar al segon molí de la ruta. Com es podria definir millor seria com les ruïnes d'un molí, però gràcies a l'esforç d'uns enamorats de la història per recuperar-ne els detalls característics, ens vam poder fer una idea de com era aquella construcció. Segons les explicacions dels historia-

Segona ruta: la ruta dels molins a la vall del Glorieta i el mas de Forès.

dors aquell molí va tenir tres etapes de funcionament: en un principi va ser molí paperer i després es va convertir en forja i molí fariner.

Per anar al tercer molí de la sortida vam continuar pel camí de l'Albiol i abans d'arribar al mas de la Torreta vam agafar un camí a mà dreta que continua paral·lel al de l'Albiol, fins arribar al mas de Forès. Una finca de muntanya comprada per l'ajuntament d'Alcover on hi ha un gran mas en un excel·lent estat de conservació i que pot donar un caire diferent al poble d'Alcover. En aquesta finca també hi ha un molí que és l'únic de la zona que es troba amb l'estructura sencera. La sortida es va completar amb la visita al mas de Forès per dins, vam fer un recorregut per la casa, el celler, els jardins i el molí.

Diuen que a la tercera va la vençuda, i així és com es va fer la sortida al puig d'en Marc. Una excursió que ja es va programar per a la temporada passada i que es va haver d'anul·lar el mateix dia perquè es va organitzar un ral·li a la carretera de Mont-ral i no hi vam poder accedir i enguany es va haver d'anul·lar per la pluja. Al final, el 5 de maig es va poder fer l'esperada sortida al puig d'en Marc.

Com moltes sortides, a les nou del matí a la plaça Nova ens van trobar vint-i-cinc persones amb ganes d'aprofitar el diumenge al matí, però, sense negar-ho, espantats per aquell cel enfosquit, tot esperant que el temps no ens tornés a fer una mala jugada.

L'itinerari era en part ja conegut per la majoria. Vam sortir de la plaça Nova amb cotxes cap a la carretera de Mont-ral, i vam recordar en part el trajecte que vam fer quan vam anar a Gràcia. Al punt quilomètric 4 vam agafar el camí del mas de Geperut, vam passar per davant del mas, vam continuar pel camí un parell de quilòmetres i vam deixar ja quasi al final del recorregut un camí a mà esquerra que porta cap al mas de la Torre i Cabrera. Vam continuar uns metres més fins que vam trobar un altre camí a mà dreta, que porta cap a la Riba passant pel mas de Ferré. Vam aprofitar l'esplanada que hi ha en aquesta cruïlla per deixar els cotxes.

Vam començar la caminada tot continuant recte pel mateix camí. Enmig de la primera pujada hi ha una barrera que cal superar i després de fer la combinació de tombs i pujades vam arribar al pla del puig. A la primera cruïlla vam agafar el camí de la dreta que ens va dur fins a la punta del puig, on vam tenir una magnífica imatge del Camp de Tarragona partit en dos trossos, per desgràcia, a causa de les obres de construcció de l'AVE.

Vam recular fins a la cruïlla que havíem deixat per agafar l'altre camí que ens va portar fins a un curiós pou situat enmig d'una parada en què l'aigua gairebé arriba arran de terra en funció de la climatologia i la situació de la lluna.

I parlant del temps, encara ens va haver d'acompanyar cap als cotxes

Tercera ruta: el Puig d'en Marc.

una pluja fina que es va convertir en intensa quan vam tornar cap a Alcover amb cotxes.

Roger Palau Gené

Nota

La ruta de Cabrera transcorre per propietat privada, per aquesta raó s'ha de demanar permís als propietaris dels masos.